

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

PUKKEL

toneelspel in twee bedrijven voor de jeugd

door

Roger Deforce

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2011

Nr.1672

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *PUKKEL* op te voeren moet de naam van auteur *ROGER DEFORCE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1988 Toneelfonds J. Janssens/Roger Deforce
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES.

Leerlingen klas A

Alex (jongeheer Anthony)

Christine

Danny

Fred

Leerlingen klas B

Bert (butler)

Patty (dienstmeisje Greta)

Marleen (Mevrouw Bikkelmans)

Sigrid (Freule Sophie, Anthony's verloofde)

Hilde (geheugensteun)

Eric

Ilse

De regisseur

Grimeur

Surveillant

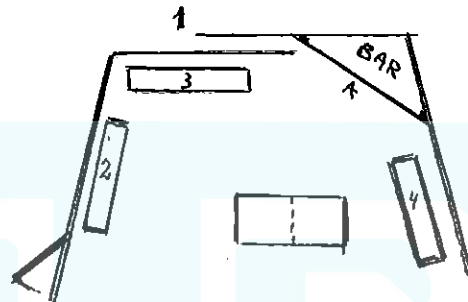
Inleiding.

Het eerste bedrijf speelt zich af op school, nu eens op de speelplaats, dan weer in de klas. Het tweede bedrijf in het bureau van de familie Bikkelmans.

Om de decorwisseling tot een minimum te beperken, worden de verschillende speelruimten meer gesuggereerd dan echt uitgebouwd. Daartoe kan gebruik gemaakt worden van vooraf geschilderde dunne panelen die gemakkelijk kunnen verplaatst of opgehangen worden. De grondpanelen worden in wit-grijs geschilderd en suggereren de buitenmuren van een speelplaats.

Mogelijke opstelling.

1e bedrijf.

- 1. doorgang (naar klassen...)
- 6. uitgang
- 2-3-4 : enkele buitenbanken, zonder leuning
- A : paneel - verbergt barmeubel in eerste bedrijf

- 2e bedrijf :
- paneel A wordt gedraaid en verschoven/ opgehangen achter bank 4, zodat het barmeubel vrij komt. Op de achterkant van het paneel is een venster met gordijntjes gemonteerd.
 - op bank 4 komt een tafelkleedje met daarop een stereo-radio.
 - als bureau kunnen de twee schoolbanken uit de 5e scène bij elkaar geplaatst worden, met een doek erover.
 - op de zijwanden enkele schilderijen en foto's

EERSTE BEDRIJFSCENE 1.

De eerste schooldag, tijdens de recreatie.

De schoolbel rinkelt... De eerste lessen van de eerste schooldag zitten erop. De leerlingen verlaten de klassen en komen in groepjes via doorgang 1 op de speelplaats. De eerste groep bestaat uit Danny, Fred, Christine, Erik en wordt aangevoerd door Alex. Deze is het type van de moderne snob, gekleed in dure sportkleding. Hij is een bezig en arrogant type.

ALEX : (tot Christine, die hem volgt als een hondje)

Zeg, wil je nu eens ophouden met te kankeren over zaterdagavond !

CHRISTINE : (beetje verwijtend)

Je had het nochtans beloofd !

ALEX : Beloofd ? Ik had gezegd : als ik mij kon vrijmaken !

CHRISTINE : (maakt een pruillip)

Ik heb de hele avond op je gewacht. Het is niet plezant de hele avond met je kleren te zitten wachten op iemand die niet komt !

DANNY : (spottend)

Foei Christine ! Vind jij het misschien plezanter te zitten wachten zonder je kleren ?

CHRISTINE : (beschaamd)

Spot niet ! Ik bedoel dat...

ALEX : (wat kortaf)

We weten wat je bedoelt ! En laat je niet vangen door een..
(bekijkt Danny uit de hoogte).. onderontwikkelde grappenmaker.

DANNY : (onverstoorde, glimlachend tot Christine)

Nee, laat je vangen door 'n superontwikkelde macho ! Nu, met zijn Golf GTI heeft hij natuurlijk méér kans om je op te scheppen, dan iemand met 'n deux-cheveauxje !

ERIC : (behoort eigenlijk tot de andere klas, maar probeert steeds in Alex' omgeving te zijn en hem naar de mond te praten)

Je denkt toch niet dat iemand er met jouw appelbakske op uittrekt zeker !

DANNY : (scherper uitvallend tegen Eric, die hij als een onderkruiper beschouwt)

Er is bijna even veel plaats in mijn "appelbakske" als in zijn Golfke !

ALEX : (schamper)

"Bijna" maakt een groot verschil uit. Ik ken iemand die bijna 20 miljoen gewonnen had in de loterij... en hij eet nog drie maal in de week gehakt !

(Hij gaat neerzitten op bank 4 en strekt behaaglijk de benen uit. Klopt op zitplaats naast zich en kijkt naar Christine, die haastig naast hem plaatsneemt.)

FRED : (eerder dromerig, zwijgend type : hij spreekt steeds zeer langzaam)

En ik ken iemand die "bijna" negentien jaar is en nóg op de middelbare school zit.

(De anderen lachen hartelijk, ook Alex neemt het eerder vrolijk op)

ALEX : Hoe lang heb je moeten repeteren om die lange zin in één adem uit te spreken ?

DANNY : (glimlachend)

Heel de grote vakantie.

ALEX : (kijkt op uurwerk)

Als je nog van die plezante uitspraken hebt..., dan begin je er maar aan ! Er blijven maar tien minuten meer over voor het belt ! (algemeen gelach)

(Ondertussen komt een tweede groepje bestaande uit Bert, Sigrid en Marleen, de scène op. Ze worden gevolgd door Patty, die bij bank 2 blijft staan. De anderen blijven wat rondhangen bij bank 3. Terwijl het licht op bank 4 vermindert, krijgt nu bank 3 de volle intensiteit)

BERT : Oef... Die twee uur zitten er weer op !

SIGRID : En na de speeltijd hebben we hem nogmaals ! Heel de voormiddag dezelfde zeurkous ! (zucht)

MARLEEN : Ja, en de volgende twee uur zullen nog minder plezant zijn.

SIGRID : Waarom ?

MARLEEN : Heb je 't niet gehoord ? Hij zal les geven, heeft hij gezegd.

SIGRID : Ah neen ! De eerste voormiddag toch niet !

BERT : Hij ziet er geen gemakkelijke uit.

MARLEEN : Ik weet niet. Hij doet 'n beetje bazig om ons plat te krijgen. Dat is de gewone taktiek in het begin van het jaar.

BERT : (gaat zitten, trekt een grimas en wrijft over zijn knie)
Oef...

SIGRID : Heb je pijn ?

BERT : (knikt)
Het is nu al de tweede keer dit seizoen dat ik het voetbalplein moet verlaten.

SIGRID : Je bent gek dat je blijft voetballen met zo'n knie.

BERT : (bitter)
Als ik niet speel, ben ik m'n plaats kwijt.

SIGRID : En als je wel speelt, wordt je knie steeds erger en ben je tóch je plaats kwijt ! En je knie!
(Danny is tot bij groep Bert gekomen)

DANNY : Hoe is 't met de nieuwe titularis ?

MARLEEN : Afwachten... Hij heeft zijn schelp nog niet helemaal verlaten.

DANNY : De onze wel ! Hij vlamt erdoor tegen supersonische snelheid !
Ik kan hem bijna niet volgen. Hij spreekt als een waternival !

FRED : (op slepende toon)
Ik heb daar geen last mee. Ik kan hem redelijk gemakkelijk volgen.
(iedereen proest het uit)

DANNY : Wij jou ook !

ALEX : (vanop zijn bank)
Verloren zeker ?

BERT : Waarom denk je dat ?

ALEX : Anders had je 't ons al verteld.

BERT : Waarom zou ik dat aan jou vertellen ? Jij verhaalt ons toch ook niet al je overwinningen !
(bekijkt Christine wat glimlachend)
Of moet ik zeggen "veroveringen" ?

SIGRID : (op verzoenende toon)
Niet reageren, Christine. Hij neemt je in de boot.

ALEX : (schamper)
Hoe kan dat ? Hij heeft nog geen surfplank, laat staan een boot !

BERT : (nijdig)
Je was beter op jouw boot gebleven in plaats van de kusten hier af te schuimen !

DANNY : Een "boot" is een veel te ordinair woord voor het "jacht" waarmee Alex de stormen trotseert.

ALEX : (spottend)
Jullie, gewone stervelingen, hebben geen benul van het kosmisch gevoel dat je treft, als je zo tegen de natuurelementen vecht.
(Eric vervoegt Alex opnieuw)

DANNY : (lachend)
Vanuit je luie stoel op het dek, zeker ! Je bent er nog moe van, zie ik.

ALEX : (geniepig tot Bert)
Waar ben jij op vakantie geweest, Bert ? Met Vakantiegenoegens aan Zee, of zoiets ?

BERT : (negeert de vraag en wendt zich tot Marleen)
Hoe was het in Engeland ?

MARLEEN : Super ! Maar lastig ! Als je er iets wil van opsteken, natuurlijk.

ALEX : Lastig ? Kan ik geloven. Acht uur de klanten in dat grootwarenhuis... hoe heet het ook weer ? Yes, Harrods ! Dat kruipt in je benen, nietwaar Leentje ?

MARLEEN : (nijdig)
So what ?

ALEX : Niks... Maak je niet dik ! Slecht voor de lijn !

CHRISTINE : (sussend)

Laat hen Alex.

ALEX : Je hebt gelijk....

(kijkt op naar uitgang 1, waar Hilde en Ilse opkomen. Deze houden stil bij Patty en nodigen haar uit mee te gaan naar groep van Bert. Patty schudt langzaam het hoofd en snuistert wat in haar boekentas. Hilde en Ilse vervoegen groep van Bert)

ALEX : (tot Ilse)

Is dit de nieuwe ?

ILSE : Ja...

(iedereen kijkt nu naar Patty)

ALEX : Hoe heet ze ?

ILSE : Patty !

(Patty kijkt op als ze haar naam hoort, ze wendt echter snel opnieuw het gezicht af)

ALEX : Waar komt ze vandaan ?

HILDE : Van Etterbeek, geloof ik.

ALEX : Is dat geen randgeval ?

(bekijkt Patty kritisch)

Ik geloof niet dat het een aanwinst voor onze school is... Zijn dat geen etter-plekjes in haar gezicht ?

MARLEEN : (kwaad)

Ik hoop dat je dit jaar je eindexamen haalt.

ALEX : Dank je, Leentje!

MARLEEN : In het voordeel van de school ! En noem me geen Leentje !

(ze gaat naar Patty) Hi !

PATTY : (vriendelijk maar bedeesd)

Hello...

MARLEEN : Kom je niet bij ons ?

PATTY : Laat maar... (Marleen maakt uitnodigend gebaar)

Dank je...

(Ze gaat wat schuchter mee tot aan bank 3)

Hello ?

ALEX : (tot eigen omstaanders)

Originele begroeting, nietwaar ?

BERT : (tot Patty)

Kom erbij, euh....

PATTY : Patty.

BERT : Patty ! En luister niet naar onze "zeevaarder" ! In een van de woeste zeestormen die hij met zijn "yacht" bedwongen heeft, zijn z'n "schone" manieren over boord gespoeld.

ALEX : (nijdig)

De "stem des volks" heeft gesproken !

CHRISTINE : (probeert Alex te bedaren)

Niet doen, Alex.

ALEX : Ik laat me niet doen, meiske. Zeker niet door zo'n...

(Christine rukt aan zijn arm)

Ah, je hebt gelijk. (spottend) Tiens, da's de tweede maal in één minuut dat ik je gelijk geef. Zou dat de invloed van die schoolmuren zijn die al begint te werken ?

BERT : (legt hand op Patty's arm, deze trekt die schuchter terug)

Allemaal wind, Patty...

(tot anderen) Vind je niet dat het hier tocht ?

(Ze komen wat meer naar voren, wat verder van groep Alex.)

Bert stelt hen aan Patty voor)

Dit is Marleen... (grijnst naar Alex) "Leentje" voor de vrienden.

Het kóppeke van onze klas !

(glimlachend tot Patty) Jij hebt toch niet méér dan 86 procent ?

(Patty schudt glimlachend het hoofd) Dan is het goed ! We zijn

nu al jaren gewoon door ons Leentje geklopt te worden.

ALEX : (nijdig luisterend)

Ik ben er zeker van dat ze de helft niet had ! Waarom zou ze anders die "etterbuil" verlaten hebben ?

(tot Bert, luider) Vraag haar eens waarom ze haar vroegere school verlaten heeft ?

BERT : Gewoon negeren, Patty.

ALEX : (uitdagend)

Je moet haar gezicht zien... allemaal pukkels ! (grijnzend)
Ik wéét waarom ze van school verander is ! Haar pukkelgezicht
werkte aanstekelijk. Ze heeft de helft van de school besmet en
daarom is ze buitengewipt !

BERT : (doet stap in richting van Alex)

Luister, Macho !

ALEX : (springt agressief recht)

Wat is er....**Boy** !

CHRISTINE : (trekt Alex achteruit)

Asjeblief ! Wat hebben jullie toch ! De school is nog maar pas
begonnen en jullie vliegen elkaar al in de haren.

PATTY : (duwt Bert zacht achteruit)

Laat hem maar doen... Zoiets zegt me niets meer. Ik ben het
gewoon uitgelachen te worden...

BERT : (stiller tot Patty)

In je oude school ook ?

(Patty knikt gelaten)

(Danny die helemaal niet akkoord gaat met Alex' arrogante uitval,
vervoegt de groep van Bert. Hij doet 'n poging de gespannen
situatie wat te milderen)

DANNY : "Wie zonder pukkel is, werpe de eerste steen !"

(geeft Patty een hand)

Welkom in de club, Patty.

BERT : Dit is Danny. Altijd klaar voor 'n geintje !

ALEX : (kwaad tot Fred)

Jij zegt niks ? (Fred haalt langzaam de schouders op)

Als jij ook lust hebt je bij hen aan te sluiten... ga je gang,
hoor ! Ik hou je niet tegen.

FRED : (met uitgestreken gezicht)

Je hebt een goed hart, Alex.

ALEX : (kijkt hem onderzoekend aan)

Ik hou niet van mensen met een uitgestreken gezicht !

(kijkt opnieuw naar Patty) Of met pukkels!

(tot Eric) En jij ?

ERIC : (haalt zijn schouders op)

Wat moet ik zeggen ?

ALEX : (glimlachend)

Heb jij nog altijd zin in dat boottochtje waar wij het vóór de vakantie over hadden ?

ERIC : (verrast, maar blij)

Natuurlijk !

ALEX : Heb je al plannen voor volgend week-end ?

ERIC : (enthousiast) Neen !

CHRISTINE : (teleurgesteld)

En óns tochtje dan ? Je had beloofd dat wij...

ALEX : (beetje kort) Ik weet het ! Ik ben het niet vergeten !

Je dacht toch niet dat wij met z'n tweetjes alleen op dat yacht zouden zijn ?

ERIC : (beetje gegeneerd)

Ik zal niet in de weg lopen...

DANNY : Zó groot is die boot... sorry, dat "yacht" nu ook weer niet dat je in de weg kan lopen ! Maar je zal wel in de weg zitten !

FRED : (traag)

Kleine ventjes vallen niet op...

ALEX : (enthousiast, tot iedereen)

Ik heb 'n voorstel ! Jullie zijn allemaal uitgenodigd in onze villa te Knokke ! We maken er 'n reuze-fuif van ! En als besluit toeren we de zee op ! Wat zeggen jullie ervan ? Isn't that great ? ... Marleen ?

MARLEEN : Ik ben bang op zee. (ze verlaat de scene)

ALEX : Sigrid ?

SIGRID : Ik denk niet dat mijn ouders zullen toestemmen.

ALEX : Danny ? Jij komt toch, nietwaar ?

DANNY : Dat hangt ervan af.

ALEX : Van wát ?

DANNY : Wie het stuurwiel van dat yacht bedient !

ALEX : Ik, natuurlijk ! Wie anders ?

DANNY : Mij niet gezien. Eerst je volgieten op die fuif en dan de zee op met jou aan het stuur ! Ik ben mijn leven nog niet moe !

ALEX : (tot Hilde) En jij ?

HILDE : Ik zou wel willen, maar... ik denk niet dat ik kom...

ALEX : (woedend) Shit ! Dan blijven jullie maar in jullie keet !
 (smalend tot Danny) Bij de Chiro-kindjes ! (tot Fred) Of bij je postzegels ! (windt zich op) Zie ze daar staan rond hun beschermkindje... juffrouw Pukkel !
 (terwijl hij de scène verlaat) Pukkelaars !
 (Christine loop hem achterna)

ILSE : Dat is gemeen !

DANNY : Verwondert je dat ? Hij is gewoon om met "sjieke" mensen om te gaan.

PATTY : (erg onder indruk; is op bank gaan zitten en snuit neus)
 Zó iets had ik niet verwacht...

BERT : (onder indruk van Patty's verslagenheid)
 Ik ga die windhaan eens mores leren. Als hij denkt dat hij ons kan overtroeven met zijn Golf en zijn yacht, dan zit hij fout !
 (wil Alex achterna)

PATTY : Bert ! Asjeblief ! Niet doen ! (Bert blijft staan)
 Ik wil niet dat jullie ruzie maken om mijnentwille... Jullie kennen me niet...(staat op) Laat me maar alleen. (stiller)
 Ik ben dat gewoon... (keert zich om. Plots rinkelt de bel: einde van de recreatie) Goddank !
 (iedereen kijkt haar wat verwonderd aan en gaat dan naar de klas)

BERT : (gaat tot bij Patty en kijkt haar stil aan)
 Volg jij de lessen zo graag ?

PATTY : Waarom ?

BERT : (glimlachend) Je dankt God dat de les begint... Wacht maar tot je àlle leerkrachten hebt leren kennen ! Er komt 'n tijd dat je God zal danken dat de les om is ! ... Kom, het is tijd...
 (Beiden af)

Lichten langzaam uit.

SCENE 2.

De leerlingen komen op met volle boekentassen, op de speelplaats.
In kleine groepjes, keuvelend, verlaten ze de scène via uitgang 6.
(Onder hen Marleen en Bert.)

MARLEEN : Ga je nog even mee naar 't clubhuis ? Danny zal er ook zijn.

Hij moet per se al dat stof van die krijtjes even doorspoelen,
zegt hij.

BERT : (beetje afwezig met gedachten)

Vandaag niet, Leen. Ik heb beloofd om wat vroeger thuis te zijn.

MARLEEN : (bezorgd)

Is je ma nog altijd ziek ?

BERT : (probeert wat luchtig te doen)

Een beetje... 't gaat wel.

(kijkt om, richting uitgang 1 en aarzelt wat.)

MARLEEN : (kijkt hem glimlachend aan)

Ben je iets vergeten ?

BERT : (scharrelt wat in boekentas)

Mijn rekenmachientje, denk ik.

MARLEEN : (op samenzweerderstoon)

Ze stond daarnet met de titularis te praten.

BERT : (onhandig) Wie ?

MARLEEN : (schalks) Wie ! Wie ? (gaat voor Bert staan)

Wie zat jij de hele les aan te staren hé ?

(gemaakt dramatisch, imiteert de leraar)

Bert Dekeyzer, jong toch ! Waar zit jij met je gedachten ?

De vakantie is voorbij ! Nu wordt het ernstig. Heb je mij

begrepen ?

BERT : (als een onderdanige leerling)

Ja, meneer.

MARLEEN : (op dezelfde preektoon)

Als jij niet oplet in de klas, dan loopt het mis dit jaar !

Maak ik mij duidelijk ?

BERT : Heel duidelijk, meneer !

MARLEEN : En als jij je zieke ma niet wilt teleurstellen, dan moet je nu ophoepelen.

BERT : Ik heb geen hoepel, meneer. Kan ik de uwe even lenen ?

(Plots zien ze Patty via deuropening op scène komen. De houding van de twee leerlingen verandert : beiden zijn opnieuw zichzelf)

MARLEEN : (geeft hem een schouderklopje)

Daar is ze ! Succes, jong !

(Bert begint weer onhandig, in boekentas te snuffelen)

PATTY : (Houdt stil en kijkt hem aan) Hi !

BERT : (schrikt op) Oh ! Jij bent het !

(pauze : beiden weten niet goed wat gezegd)

PATTY : (aarzelend)

Bedankt... voor wat je vanochtend gedaan hebt... Dat zal ik nooit vergeten.

BERT : Ach wat ! Dat is toch normaal... en ik vond het nog plezant ook ! (verwondering bij Patty)

Ik heb er altijd van gedroomd die snoeshaan zijn grote bek eens te snoeren.

PATTY : Hij ziet er 'n gevaarlijke uit.

BERT : Bah ! Als iedereen écht zou zijn als hij eruitziet, dan...

(ziet plots in dat hij 'n stommiteit begaan heeft)

...Verdomme !

PATTY : (glimlachend)

Het is niet erg, hoor: Ik heb het al zo vaak gehoord dat ik er een beetje immuun tegen geworden ben.

BERT : Dat zeg je zo maar...

PATTY : (na pauze)

Je hebt gelijk. Het is niet plezant... (lacht wat geforceerd)
Maar er is één voordeel aan : je weet dat het niet blijft duren.

BERT : Tuurlijk niet ! Alles gaat voorbij... Ook dit schooljaar !

PATTY : (dromerig) Alles... maar 'n jaar kan lang duren...